

Izhaja 15. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631

POŠTAR

Strokovni list poštih nameščencev

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 15. julija 1933.

V. leto.

Posledice uzroka.

U pošti nedaleko bugarske granice, koju često pokušavaju da prelaze judinim novcem naših zakletih dušmana plačeni banditski zlikovci, na pomolu miomirisnog pramaljeća, oženjeni starešina, otac četvero nejake dečice, slisti uz času i karte u kratkom razdoblju do blizu stotinu hiljadica državnih para.

Neka nesretni vinovnik ove tragedije sam priča svoju tužnu isповest:

»U našem ubavom srezu gotovo se i ne oseća kriza. Divna naša vojska, koja budno čuva naše svete međe, znatan prihod ostavlja ovde. Naučivši pre jednog decenija kockarsko umeće, prešao sam odmah na posao, čim sam bio postavljen za starešinu u ovom Monte Karlu. Kockao sam, pio i dobivao. Retko sam gubio. Mnogo sam pio, ali se nisam opijao. Živeo sam dobro, Dve plate — moja i ženina — a život relativno jeftin. Dostajalo mi za podmirenje svih potreba. Ali kockati i piti i službu vršiti revnosno nisam mogao dugo. Direkcija me počela prvo opominjati pa onda i kažnjavati. Tvrdo sam odlučio, da se odrekнем i kocke i pića; ta hranio sam žene i četiri deteta! — U to mi u junu prošle godine otpustiše ženu, kolegicu, koja nije u propisanom roku položila državni stručni ispit, jer je bila boležljiva, slaba. Nije mogla niti da službu vrši. Za sebe i nju ja sam radio, dok strast kocke i pića ne donese neminovne posledice. Ostavši posle ženinog otpusta iz službe samo sa jednom — mojom — platom, prekršio sam kratkotrajni zavet i nastavio tamo gde sam nedavno prestao. Za nastupilo bolest dece i nastavljeni poboljevanje žene, kao i za podmirenje svih životnih potreba, nije mi sada dostajala samo moja plata. Kockao sam sa namerom, da bi namaknuo diferenciju. Delirijum »šumadijskog čaja« — kuhane ljute rakije — skrhao mi nekad gvozdene živce. Okrenulo se kolo sreće i ja, prononsirani kockar i čuvena ispičatura, počeo sam konstantno gubiti i sa pacerima. Retko sam dobivao i to samo na početku igre, dok još nije počelo dejstvo čokančića. Gubitak na kartama pokrivaо sam iz poštanske kase. Kao odličan poznavaoč poštanske službe dobro sam se čuvao da ne budem uhvaćen. Prve gubitke podmirivaо sam sa novcem od zadržavanih uputničkih, čekovnih i štednih sumi, koje su uplatili prolazni stranci, premeštani graničari ili trgovaci putnici, jer se zadržavanje takvih iznosa ne može konstatovati inkontracijom inspektora pri pregledu pošte, budući niti jednog uplatioca nema u mestu. Ipak sam radi opreznosti udaraо hotimično nejasne otiske žigova, na kojima se video samo donji otisak sa imenom pošte u latinici. Sredina sa datumom i gornji deo otiska žiga sa oznakom pošte u cirilici savršeno je izostajao pri izvežbanim udarcima žiga. Ispričao sam tako manipulisao zadržavajući uplate samo po dan dva, da bi izbegao svaku reklamaciju. Međutim gubio sam i dalje.

U decembru prošle godine javiše mi telefonom pod najstrožom diskrecijom, da je inspektor u blizini. Uknjižio sam sve zadržavane uplate i sa uzajmljenim novcem podmrio deficit od nekih 25.000 — 30.000 Din. Čekao sam inspektora, ali njega nema. Tek

u drugoj polovini januara o. g. izvršen mi je u nedelju popodne detaljan pregled kase, koja je bila u potpunom redu. Svestranom inkontracijom nije se, razume se, ništa sumnivo ustanovilo, jer to i nije bilo moguće, kad nisam zadržavao uplate meštana, nego samo tranzitnih uplatioca.

Sutradan po odlasku inspektora izvadio sam uzajmljeni novac iz poštanske kase i vratio ga prijateljima, koji su mi učinili ovu uslugu. Sada sam opet tvrdo odlučio da kockam dotle dok dobijem potrebnu sumu za popunu kase. Ali oslabljeni živci i prokleti »šumadijski čaj« učinili su svoje. Počeo sam gubiti veće sume. U mesto da sam dobio trideset, izgubio sam još preko pedeset hiljada. Nisam mogao više zadržavati samo po nekoliko uplate, već sam morao da zadržavam sve veći broj uplaćenih iznosa i sve više dana, da moju tešku situaciju na uputničko-čekovnom odeljku ne primeti saključar, rukovaoc pismenosno-paketskog odeljka. Morao sam se služiti i kemijskim preparatima za brisanje datuma uplate na onim zadržavanim ček. uplatnicima, na kojima su takove datume ispisivali uplatioci sami. Nisam više zadržavao samo uplate prolaznih uplatioca, već sam bio prinuđen da zadržavam i uplate meštana, kako to i sami vidite g. inspektore iz predanih Vam zadržanih uputničkih, čekovnih i štednih uplate, kojih ima lepi broj. I nadalje sam prakticirao sa namernim izdavanjem priznanica sa nejasnim otiscima žigova i stavljanjem takovih nejasnih otisaka u amaneticima. Uplatne brojeve ispisivao sam na priznanicama po nekoliko dana unapred i odnosne uplaćene uputnice knjižio sam u uplatni dnevnik pod istim brojem, pod kojim sam i priznanice izdao, ali onoga dana, kad je na njih došao red. Ako bi se možda posumnjalo u nejasan datum na žigu, ne bi se mogla utvrditi malverzacija, jer je uplatni broj na uputnici i na priznanici isti. Najdulje sam zadržavao uplate do 16 dana. Nisam dakle glupo radio, ta pojavit će se samo jedna jedina reklamacija radi kasnije uplate uputnice na 5000 dinara, ali je i tu priznanica bila sa nejasnim otiskom žiga!

Sreća je, da ste došli nenadno i noću. Da-

nju bi me izvestila o Vašem dolasku koja od susednih pošta ili usputna koja žandarmijska stanica za legitimiranje putnika. Ova obaveštajna služba je odlično organizovana unatoč strogih zabrana. Manjak bi i ovaj put popunio, da sam blagovremeno saznao za Vaš dolazak. Inkontracijom ne bi našli klasno zaračunate sume, jer ne bi dobili priznanice niti amanetnike onih uplatioca, čije sam uplate zadržavao, to Vam garantujem životom svojim. A i šta bi sa priznamicama i amaneticima, gde se uplatni brojevi sa priznanica slažu sa brojevima uplatnih dnevnika, gde su jasni otisci žiga kod svih nezadržanih uplata, a »slučajno« nejasni kod svih zadržavanih sumi?! Zaračunao bi i opet sve zadržane uplate, a manjak bi pokrio novcem, koji bi uzajmio na priznacu. I kasa bi bila u potpunom redu. Ali bolje je ovako; dalje ne ide. Zatekli ste me, iznenadili, slomili. Priznajem sve. Nek se svrši jednom. Ne mogu više da trpim ovu strahovitu uznemirenost, koja mi ne da da spavam, da radim, da išta mislim, već me samo sili da pijem, pijem i pijem. — Žao mi je samo dece i žene.«

Kad se pročulo za sudbinu ove žrtve svoje kockarske pijane sredine, prikloniše glave u grupicama od alkohola fizički i psihički izobličene figure sumnje prošlosti i deficitne, koji su prošli nekažnjeni, zahvaljujući tadanjam abnormalnim političkim prilikama i savetovaše se šapatom: »Kako da se osvetimo inspektoru? On je kriv za sudbinu ovega našega dragog nam druga, jer nije vršio inkontraciju.«

Koja je razlika između ovih Lombrosovi tipova i našeg nesretnika?

Bednici! Njima je tudji osnovni princip etičke moralke, sadržan u cigle tri rečice: Homo hominis sacer — čovek je čoveku sestinja, koji je kao princip svoga privatnog života i službenog rada naglasio u nedavnom oproštajnom govoru pred članovima uprave Skopske p. t. Direkcije Direktor g. Šantić. Oni se drže rađe principa: homo hominis lupus — čovek je čoveku vuk.

Pax vobis — mir s Vama — koji ste dobre volje.

U Skoplju, početkom jula 1933. god.

Ivan Ivančić.

Draga sodba državnega sveta.

Državni svet kraljevine Jugoslavije.

Štev. 18.537/33.

19. junija 1933.

Državni svet je v svojem III. oddelku razpravljal o tožbi X. Y-a, p. t. uradnika VII. položajne skupine, vloženi proti rešenju prometnega ministra z dne 8. aprila 1933, glede tožilčevega napredovanja v VII. skupino.

Po proučitvi tožbe, osporjenega rešenja in ostalih spisov, ki se nanašajo na to zadevo, kakor tudi na ministrov odgovor na tožbo je državni svet prišel do tega zaključka:

Z ukazom od 14. julija 1931. je tožilec napredoval v VII. položajno skupino — prej 2. skupina II. kategorije. V kolikor je bil tožilec nezadovoljen glede datuma, s katerim mu je priznano napredovanje, izvršeno z

omenjenim ukazom, mu je bila dana prilika v smislu čl. 21. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih vložiti proti temu ukazu tožbo na državni svet, in sicer v roku 2 mesecov, računajoč od dneva, ko je bil ukaz objavljen v »Službenih novinah«. On je to opustil, a označeni ukaz je postal medtem izvršen. Tožba, naperjena sedaj proti njemu, bi bila glede na že citirani čl. 21. nepravočasna (neblagovremena).

V osporjenem rešenju se niti ni razpravljalo o vprašanju tožilčevega napredovanja, temveč je le pravilno konstatovano ono, kar je v prvem odstavku te sodbe navedeno, ki kot tako ni moglo tožilcu kršiti nikake pravice, niti neposredni osebni interes, zasnovan na zakonu.

Pri takem stanju stvari je ta tožba neosnovana in jo je kot tako treba zavrniti.

Glede na to in na osnovi čl. 17. in 34. zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih ter tar. postavke štev. 52 zakona o takšah državni svet

razsoja:

Zavrača se tožba, tožilec pa plača takso v znesku štiri sto dinarjev.

Zapisnikar-pisar: Ljubomir Jevtić.
Za predsednika III. oddelka državnega sveta
član: Živojin Babić.

(Glej P. T. Vestnik štev. 2/1933.)

Господине уредниче!

Будите tako dobiti in oштампајте овај мој донис као одговор на говор г. Куртовића Хусеина зв. поште Београд 2, који је одржао на конгресу у Сплиту, а оштампан је у листу Југославенска Пошта бр. 7—8 од 1. јула о. г.

Г. Куртовић каже, да је заступник званичника и служитеља и као такав најоштије протестује против одвајања истих у посебно удружење. Он то говори у име тобож 3000 званичника и служитеља, који су зачлањени у удружењу п. т. т. службеника, којих има више него свију п. т. т. службеника у Дравској бановини одакле је потекло то одвајање, па моли конгрес да одбаци предлог, који је предложио г. Епих Тилен, који је предлагао, да се одвоје званичници и служитељи у своје удружење.

Г. Куртовић у свом говору није рекао колико је званичника и служитеља од те 3000 — које он заступа ако је истина — приступило слободном вољом у то удружење. Ја тврдим, да није ни сам г. Куртовић а камоли ко од других колега, а тврдим да г. Куртовићу то није диктовао његов разум, већ КОМАНДА, коју је још у Београду научио напамет.

Г. Куртовић каже, да је у удружењу п. т. т. званичника и служитеља зачлањено неколико стотина истих, и да 3000 који су зачлањени у удружењу п. т. т. службеника немогу дозволити одцепљивање. Позивам г. Куртовића, да изволи доћи у удружење п. т. т. званичника, да се увери колико има чланова, да ли се броје на стотине или на хиљаде, и то све добровољних чланови, а не бичем дотерани.

Ако је г. Куртовић свесан дате своје изјаве, нека остане при њој, али га молим да не тражи сагласност својих изјава широм целе Краљевине, и нека поради да добије слободан израз жеља свију другова са поште Београд 2 па ће да види где је већина, а тиме ће учинити услуге и управи удружења п. т. т. званичника и служитеља те ће је ослободити од свакидашњих молби од другова са поште Београд 2, који се питају када ће се једном сванути и њима да могу слободно приступити у своје удружење.

Преседник Удружења п. т. т. званих и сл.

Ст. Вујасиновић.

Sejske novosti za dame in gospode, trenčkoti in sportna oblačila tudi na večmesečni **kredit** pri
Manufaktura »REKORD«
Ljubljana, Aleksandrova 8
Maribor, Slovenska 18

Писмена изјава.

Као чланови шире управе удружења т. т. техничког особља, које је распуштено само по себи, а према слову Закона § 76. о чин. у име наше, и у име редовних чланова бившег удружења, чија пуномоћја од 42 члана редовна улагача имамо код себе, изјављујемо:

1. да сматрамо, да удружење т. т. техничког особља више не постоји, па када удружење не постоји, онда ради чега постоји ова управа, која сазива седнице и доноси одлуке, противне вољи већине чланова бившег удружења, и то управа, која је прећутно дозволила свако право за рад удружења, те на основу кога Закона и којих правила ова управа сматра да је њен рад правилан и на Закону основан? Она доноси одлуке о ликвидацији друштвене имовине, без да је сазвала скupštinu за ликвидацију, сходно § 345. Зак. о чиновницима и друштвеним правилима § 20:

2. ужа управа удружења била је дужна да води рачуна о Законским променама, и о њиховим прописима те је требала да се после новог Закона о Чин. од 1931. год. саобрази његовим прописима § 76. За прва три месеца па пошто то није урадила, морала је за идућа три месеца да сазове скupštinu за ликвидацију имовине и распуст удружења. — Будући ни то није урадила у законском року, она је морала да у последњем часу, исто са одлуком скupštine — да се поступи по решењу господина Министра саобраћаја, П. Т. Бр. 78.124 од 24. августа 1931. год. — приступи са целим чланством, удружењу п. т. т. службеника, чија су правила потврђена под П. Т. Бр. 64.350 од 14. јула 1931. год.;

3. према напред изложеноме констатујемо, да су пропуштене све благовремене могућности, да се удружење саобрази пом. Законским одредбама и решењу г. Министра саобраћаја, те је самим тим као удружење, тако и управа бившег удружења, згубила право на даљи рад и све одлуке, које ова управа доноси, нису законите, јер из изложенога се види да управа не може да постоји;

4. па пошто је бивше удружење постојало и радило, оно је за време рада стекло и своју имовину од Дин 16.645, која се су ма налази уложена на чувању код Поштанске Штедионице, те се поставља питање, ко је надлежан да са овом имовином ликвидира и на који начин? На састанку од 12. марта ове године, био је учињен предлог, да се сазове скupština, која је једино надлежна да већином гласова одлучи, шта ће и како са имовином учинити, и место да се на овом састанку одреди дан, када ће се сазвати скupština

за ликвидацију, управа која сматра да је још надлежна, већином гласова 10, према 5 доноси одлуку, да се сада приступи удружењу п. т. т. службеника, а сходно решењу ранијем г. Мин. саобраћаја. И да се целокупна имовина преда пом. удружењу. Према изложеноме поставља се питање дали гг. чланови бивше управе, који су гласали за овај предлог, имаду веће право, од других редовних чланова, чија пуномоћја имамо, а која управа није хтела да призна за пуноважна, да доносе одлуку противну воље већине чланова, који су исто као и чланови управе престали бити чланови удружења које не постоји;

5. напомињемо да ми нисмо из удружења иступили, па да смо тиме изгубили право на наше улоге, које смо дали удружењу, већ је удружење према Закону распуштено, и ми као и сви чланови појажемо право на своје улоге, те изјављујемо, да нико није надлежан, да наш новац никому предаје, ни под каквим условима без одређења нашега, и чланова које заступамо. Јер ми не можемо дозволити, да се новац однесе и преда оном удружењу, где ми нисмо, и нећемо да будемо његови чланови, а тим пре што имамо своје удружење п. т. т. званичника и служитеља, где смо се сви чланови бившег удружења зачланили;

6. на основу изложенога тражимо, — ако је бивша управа вољна, — да се нађе средина, и да се новац према чланству подели између раније предложених удружења, и удружењу п. т. т. службеника, јер чланови бившег т. т. техничког удружења зачлањени су у сва три именоване удружења па је право да и новац тако буде подељен, у противном, ако се овај предлог не усвоји, тражимо да се сазове скupština за ликвидацију, ако се неће ни то, онда да се поступи, према правилима, члан 20. бившег удружења, и да се нама наши узори врате;

7. изјављујемо, да одлуку од 12. марта, не сматрамо као закониту, те ако се по њој поступи, изјављујемо, да ћемо изјавити жалбу ресорном г. министру, и чекати његову одлуку.

У име наше, као чланова шире управе бившег т. т. техничког удружења и у име редовних чланова улагача чија пуномоћја за 42 члана прилажемо, захтевамо да се са њима данас, на овој седници рачуна, да би се управа уверила, где је већина и зашто је расположена.

29. јула 1933. год.

Чланови шире управе бив. т. т. техн. Удр.

Ка будућности.

Поштанско Телеграфско Телефонска струка без сумње спада у једну од најпознатијих струка државне администрације како по обиму послова, које ова струка са својим службеницима обавља, тако и по деликатности саме службе као и одговорности за исту.

То је доказано у прошlosti а и данас, да ова струка сваке године показује све веће и веће успехе у своме напорном раду. Но ипак није на одмет, да се мало боље упознамо са стањем какво је у појединачним редовима њених службеника данас, а какве изгледе има за будуће време.

Поред свих горњих навода ипак мора се констатовати, да у самој струци положаји појединих службеничких редова ни-

су до данас регулисани онако како то сајми интереси струке и државе захтевају, и како би било корисније по саму службу и службенике.

Примера ради прећићемо на ред њихових службеника т. т. техничког стручног званичника и служитеља, Чувара Линија. Овај ред службеника заслужује по тешкоћи свога рада а и по одговорности, коју они врше, да им се посвети нарочита пажња за будућност.

Према стању у каквом се данас налазимо, дани који наилазе не носе ничега ружичастог и доброга за будућност и за нови нараштај ових службеника, нарочито мора се констатовати то, да су сви стари Чувари предратни тако реци на изма-

ку, а то су они који су и онда када је техника била на нижем стању, ипак пролазили кроз стручне школе и по завршеним стручним испитима заузимали су своја Чуварска места, те су као такви послужили корисно струци и држави — узорно, за време минулих ратова.

Данас је њих мало и ако их има нека стотина они су већином изнемогли од тешког и дугогодишњег рада, те према томе дакле мора се гледати на данашње и будуће службенике, који ће доћи да приме ову деликатну и одговорну службу. Последратни чувари примани су у службу обично физичко јачи људи, који су са времена на време радили на теренским радовима. По старом Закону чувар т. т. линија приман је у службу и без два разреда средње школе, па после извесног времена проведеног у служби, упућивани су на стручне течaje (Курсеве), где су добијали потребно стручно наображење, које им је било корисно, а које је свакако користило струци и држави. Последњи овакав курс за чуваре одржат је 1923. год. дакле равно десет година. Данас имамо неколико стотина чувара, који у ствари ни по звању ни по спреми нису чувари линија, већ надничари или служитељи вршиоци дужности. Разлог је тај што је у самом Закону о чин. онемогућено да се практични радник, без два разреда средње школе може поставити са звањем за чувара линија, а они који имају два разреда средње школе, обично траже згоднију службу, јер се ретко коме свиђа да за исту плату, коју може добити у истој п. т. т. струци као писмоноша или достављач телеграма, пристане да се пење на стуб и да ради на тешком и прљавом послу чувара линија.

А обичан практични радник, који је без два разреда средње школе (обична писменост), а који је као надничар провео често пута по десет и више година службе, онемогућен је да буде постављен за чувара т. т. линија, јер нема два разреда гимназије. Неоспорно је, да су потребна два разреда на и више средње школе за положај чувара линија, али исто тако требало би се омогућити једном Уредбом да се и пракса проведена у овој струци, призна и самим тим, да се ново постављеном чувару, по свршеном курсу и положеном испиту, даде право звање, чувара линија.

Може се рећи да данас т. т. тех. струка, у погледу тех. спреме, не стоји рђаво, али у коме реду службеника? Разумљиво је да се у струку примају стручни људи, гг. Инг. као и техничари са средњом тех. школом, па се ипак налази за потребно да се ови други упућују да сврше

више течajeve, у земљи или на страни, где ће добити све знање, које им је потребно, за тех. струку, али и једни и други мање висине, позвати су да раде само оно што њихов положај захтева, т. ј. да израђују чланове, да дају предрачуне и административне послове. За овакве радове, свакако је потребна спрема без које се не може правилно радити. Али чувар је исто тако њихов сарадник, који мора све да ово приведе у дело, и да на самом тегену покаже своје знање и способност ако је има, јер је више него сигурно да надзорни Инг. или техничар, не могу сваку ситницу и грешку у раду стићи да виде, а ако ово не види чувар, онда долазе до одговорности обадва, што је свакако поштету службе.

Са изложенога види се, да би још, док није касно, требало обратити више пажње на избор људи и њихове способности, који долазе за чуваре т. т. линија, и омогућити им да добију ону наобразбу и оно звање, које им припада, што ће сигурно користити и донети повољне резултате за струку и за овај ред службеника.

Исто тако требало би да се обрати мало више пажње за стручне часописе, које тако рећи и немамо за сада, изузетак чини нови П. Т. Т. Преглед, који је почeo да излази од скора, но овај часопис превише је скуп, а и садржина његових чланака и сувише је математички обрађена, да би их чувари са обичном школом могли разумети. Изузетак чине чланци Инг. Г. Терзића, који пише баш о оним стварима, које су потребне за чуваре и написане тако да их можемо разумети.

Али је већина чувара ипак овај часопис одказала само из разлога, који је овде изнет. Те је потребно и овде обратити више пажње за будућност.

Васиљевић Милутин.

Другови!

Потребно је, да се сетимо оних мучних дана, када су наши другови из дравске и савске бановине почели, да се, на основу решења Државног Савета — о признању могућности оснивања самосталног удружења п. т. т. званичника и служитеља — занимају за оснивање нашег самосталног удружења. Они су засејали добро семе, које ето већ доноси садове и даје све више размака нашем другарском животу.

Другови! Радимо за добро драге нам отаџбине и нашег дома, чијег станари смо ми сви. Наше удружење упућује нас друштву и заједничкој сарадњи. Потребно је, да смо сви свесни тог рада, јер пи-

тање опстанка и просперитета нашег удружења је питање свију нас. Потребно је, да кад га већ имамо, да се и поред наше службене дужности старамо у нашем удружењу и његовом напредку, јер ћemo боље сачувати наш углед те понос и корист струке. Посечивати мораћемо наше скupштине и конференције, да се посаветујемо о нашем раду и будућности нашег удружења. Нашу чланарину полажимо тачно и на време, јер иста је материјални темељ наше куће, коју смо почели додгравити и усавршавати. Почетак је сваки текак а користи долазе тек доцније. Ми сви видимо, да се сви сталежи удружују и групирају и траже сретства за узајамну потпору а све то треба да лежи на поштеном и савестном раду. У нашој држави постоји такођер и пуно хуманих друштава, која потпомажу сиромашну децу, а и остали потребни добијају често издатну помоч. Зар наше удружење, кад би ми сви били организовани у њем неће бити корисно за нас? Узајамно моћи ћemo се потпомоћи и лакше сносити непогоде, које појединце сваког дана све више погађају.

Зато другови, ја Вас у интересу свију нас молим, да се поносимо својим удружењем п. т. т. званичника и служитеља и да ћувамо сами себе, јер смо један службенички ред, који служи истој грани државне службе и зато треба, да се разумемо сви, да сложно порадимо за што већи размах нашег удружења, а од истог можемо очекивати и изvezie користи.

Другарски поздрав!

Грба Миле.

Jadranska Straža.

Dne 20. junija t. l. ob 19. uri se je ustanovila pri poštni direkciji v Ljubljani poštarska sekacija krajevnega odbora Jadranske straže.

V odbor sekcijs so bili na predlog gosp. Fajdige izvoljeni:

Dr. Tavzes Janko, vršilec dolžnosti direktorja dravske direkcije pošte in telegrafa za načelnika, Perko Franc za podnačelnika, Sturm Nejče za tajnika; Rakovec Ivan za blagajnika, Kumer Josip, Pečirer Ana, Parkej Ludvik, Metelko Ivan ter Dermaš Alojzij za odbornike. — Pobudo za ustanovitev sekcijs je dal krajevni odbor J. s., iz razloga, ker je pristopilo v zadnjem času zlasti iz vrst državnih uslužbencev nepričakovano veliko število novih članov in odbor pričakuje, da bodo člani udruženi v sekcijs po strokah, v katerih so zaposleni, uspešnejše udejstvovali njegov program in pokazali večje zanimanje, kakor če bi bili včlanjeni neposredno pri krajevnem odboru. Prvi so si ustanovili tako sekcijs železniški uslužbenici, sledili pa jih bodo monopolski in vsi ostali, ki so v večjem številu uslužbeni v Ljubljani.

Člani poštarske sekcijs postanejo vsi poštni uslužbenci — člani J. s. —, ki službujejo v Ljubljani ali pa v kraju, kateremu je ljubljanski krajevni odbor najbližji.

Natančen delokrog sekcijs še ni znan, ker izdeluje krajevni odbor za vse sekcijs posben poslovnik, ki bo v kratkem gotov. Namens sekcijs bo zainteresirati članstvo za naše morje in obmorsko pokrajino. Ta namen bo skušala dosegiti sekcijs s tem, da bo prirejala od časa do časa predavanja in organizirala, čim se gmotno opomore, tudi izlet na more.

Naj bi članstvo ta pokret pozdravilo in ga podpiralo.

Stalno omizje. V četrtek 3. avgusta t. l. „Pri sokolu“ — Na svrdenje!

ZADRUGA DRŽAVNIH USLUŽBENCEV

za nabavo potrebščin v Ljubljani

Vodnikov trg št. 5

Telefon št. 24-21

Preskrbuje svoje člane s specerijskim blagom in kurivom. Predvideva tudi ureditev nakupa manufakture s posestrimo železničarjev.

Dostava na dom.

Mesečni obroki.

Potrebitno blago lahko naročite tudi telefonično.

Državni uslužbenci, aktivni in upokojeni! Kupujte v svoji zadrugi, širite smisel za njo med tovariši nečlani. Od velike in močne zadruge je odvisna naša skupna boljša eksistencija.

Наметање осмомесечне неравне борбе Удружењу п. т. т. званичника и служитеља.

Удружење п. т. т. службеника Краљевине Југославије, без сумње било је једно од највећих удружења у земљи. У истом је било зачланено целокупно особље п. т. т. струке пуну једну деценију година.

Доношењем чиновничког закона 1931. год. законодавац је дао могућност, да сваки службенички ред може имати и образовати своје посебно удружење.

Званичници и служитељи п. т. т. струке осећали су неку неравност у удружењу са својим старешинама, а убеђени у своју способност да могу водити и управљати сами својим удружењем, без натурања ичије воље, су одмах по доношењу истог закона образовали своје самостално удружење.

Против овог новог удружења и његовог оснивања појавиле су се неке личности, којима није било у интересу оснивање овог удружења. Раалози су нам већ познати. Џшло се дотле, да се дошло и пред Државни савет, а Државни савет својом пресудом одобрио је постојање удружења, што је и г. Министар саобраћаја одобрио и наредио, да се морамо у року од три месеца организовати у једно удружење п. т. т. званичника и служитеља за целу Краљевину.

На основу добивених одобрења сазвана је прва оснивачка скупштина 11. децембра 1932. г., која је имала задатак доношење друштвених правила. Премда су постојала одобрења од меродавних, онеп се појавиле противне личности, које подносе Управи Града Београда чак и тужбу, молећи је да забрани скупштину. Подносиоци тужбе су данашњи функционери удружења п. т. т. службеника, али наша скупштина је одржата благодарећи појртвовању сазивача скупштине, који су нашли пута и начина да се иста одржи.

Скупштина је одржата. Истој су присуствовали делегати из целе Краљевине. Правила су донешена и поднета на одобрење гг. Министру саобраћаја и Унутрашњим пословима која су исти и одобрили.

На основу одобрених друштвених правила и § 76. тач. 8, Ч. з. привремена управа приступила је оснивању бановинских секција. Успела је да образује само њих пет, а од тих једна је растурена.

У Моравској бановини била је образована секција децембра месеца 1932. г. са седиштем у Нишу. Скупштина секције била је одржата у просторијама поште Ниш 1. Истој је присуствовало и неколико чиновника, међу њима и сам г. управник поште Ниш 1, који је давао упутства, па чак и честитао на њиховом поступку.

Користећи се својом старешинском власћу, тај исти управник после месец дана доноси писмену наредбу, коју саопштава на потпис свим званичницима и служитељима наглашавајући, да морају напустити своје удружење и приступити удружењу чиновника. Одкуд сад ово до-

лази? Да ли по савету оних истих који настужише, или других?

У Дринској бановини г. директор пошта није одобрио да се образује секција, па чак и доноси званичан акт по тој ствари.

Овакви случајеви нису мимошли нас другове ни у другим местима. Чине им се разне сметње, одузима им се чланица за рачун удружења чиновника, не питајући их, дали пристају или не, дали закон то дозвољава. Зашто се све ово чини овим низним и сиротним службеницима, који са својим сиромашним платама текуко излазе на крај и исхранују своју породицу? Зашто да им се одузима чланица за оно удружење којег по закону немогу бити чланови, и то одузима им онај од кога смо ми то најмање заслужили, који у место да помогну и саветују свог млађег, они чине обратно.

Зашто се све то чини од стране појединача? Да ли што смо ми њима мили и драги, или ради множине и материјалног искоришћења? Сvakako је ово друго, да није, неби нас оставили без оног што смо заједнички 13 год. тражили.

Против нашег удружења проносе неки гласове, да смо се ми одвојили и основали посебно удружење по иницијативи г. Томе Јовановића, тобож да га ми од нечег спасавамо, и да зато нас г. Јовановић и држи у просторијама Пощанске банке А. Д.

Није истина дасмо ми основали наше удружење зато, да неког бранимо, а нарочито г. Јовановића, јер незнамо од чега да га бранимо, али ако и има од чега, он је способан и сам да се брани. У осталом дали јест или није за то способан то знају они који га нападају.

Што се тиче просторија Банке А. Д. где су наше канцеларије смештене то нам је управа банке дала да се сместимо привремено на писмену молбу управе овог удружења, а то нам је учињено зато што је данашњи претседник поменуте банке добар заштитник п. т. струке и њеног особља и као такав добро познаје положај званичника и служитеља те није могао дозволити, да ми поред наших домаћа, које смо заједнички стекли идемо у приватне, за што управа удружења п. т. т. зв. и сл. са целокупним чланством оставио је пуну захвалну за учињено нам добро.

Управа удружења п. т. зв. и сл. обраћала се усмено и писмено управи чиновничког удружења, да нам се уступе просторије у нашем заједничком дому, што нисмо добили.

Просторије, које смо ми требали да добијемо, издате су за приватан стан. Данашња управа чиновничког удружења, која је запосела наше домове, не помишиља, да је то наше као и њихово, и да је то заједница свију нас. Ово су разлоги зашто ми седимо у просторијама Банке А. Д.

Нека им све ово служи на част.

Већ има пуних осам месеци џако ово удружење ради на основу законских одредаба, као и друштвених правила, а управи удружења као и целокупном чланству супротно јасним законским одредбама чине се овога сметње и потешкоће.

Зато као Преседник удружења са целокупним чланством апелујем на меродавне, да даду цуну сatisfakciju својим решењима, да би се једном за свагда избегле ове унутрашње борбе, које су штете по саму струку и целокупно особље.

Другови званичници и служитељи широм целе Краљевине, надајмо се, да ће у најкраћем року меродавни расчистити односе између нашег и чиновничког удружења, и да ћемо ми моћи несметано од макога сви приступити у своје удружење, и наставити наш праведан рад за добро наше Државе, струке и свију нас. Будимо истрајни, време доноси све, што мора да дође.

Другарски поздрав!

Ст. Вујасиновић,

Prihodnja številka „Poštarja“ se bo bavila z resolucijo, sprejeto dne 4. junija t. l. na kongresu U. P. U. v Splitu.

Званичницима и служитељима п. т. т. струке.

Потребно је да споменемо шта се додило на Конгресу п. т. т. службеника у Сплиту и о изјави Т. Хусеина Куртовића званичника поште Београд 2. У свом говору он износи да заступа три хиљаде званичника и служитеља. Где их нађе? Говори, да је засебно удружење званичника и служитеља Краљевине Југославије супротно интересима свију званичника и служитеља и да не може дозволити он да им се намеће тежња за издавање из јединственог Удружења п. т. т. службеника. Констатујем да може бити јединствено — и треба да буде — само Удружење п. т. т. чиновника јер званичницима и служитељима није тамо место, а сви они, које је на Конгресу Т. Куртовић заступао, нису по својој вољи остали у Удружењу п. т. т. чиновницима већ су приступили, да би сачували и испунили нечију вољу и морал. — По предлогу Т. Куртовића, како он изјављује, значи да законодавац, који је преобразио закон о чиновницима, и раздвојио званичнике и служитеље у посебно удружење, да је супротно по интересе званичника и служитеља све, што је изнето у решењу г. министра саобраћаја. Зато у име Удружења званичника и служитеља — молимо све оне, који нас сметају у нашој организацији и раду нашем, да нас пусте да радимо за интерес наш и наше струке онако, како нам је закон дозволио и дао правац нашему раду. Јер сви закони, који су у нашој Краљевини сновани, нису супротни од ничије интереса, већ показују сваки правац рада, који је користан за целу нашу државу, и обавезан за свакога тко у њој живи. Ми ћемо бити захвални свакоме ономе, који нас помаже у нашем раду, јер смо ми млади и скоро почели наш другарски рад, који ће бити користан за нас и нашу струку, а радујемо се свакоме и желимо успех а нарочито чиновницима наше струке и њиховом Удружењу, да са обе стране просперирамо и да смо за пример свима државним службеницима у нашој славној Отаџбини.

Грба с. р.

STAROZNANA TVRDKA

Pred Škofijo 2 F. M. SCHMITT Lingerjeva ul. 4

LJUBLJANA

priporoča cenj. občinstvu galanterijo, usnjene izdelke,
čevlje, pletenine, perilo, športne predmete, igrače itd.

Cene najnižje!

Postrežba točna!

Na veliko in malo!

Dober nakup oblačilnega blaga za ženske in moške, kakor tudi druge potrebuščine se dobe pri

JANKO ČEŠNIK

Lingarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.

Caopštene.

Udruženje p. t. t. zvaničnika in služitelja, za svoje članove u Beogradu a prema odлуци sa poslednje skupštine, po mogućnosti izvršiće nabavku drva za nastupajuću sezonu no tako da će drva biti nabavljena iz prve ruke, i po najpovoljnijoj ceni, koju udruženje bude dobito, na tromesечnu otplatu.

Pozivamo članove našeg udruženja, da do 20. ovog meseca dođu svи, koji su vojni da drva nabave, u kancelariju našeg udruženja, Malajnicka ul. br. 3 od pete časova po podne i prijavite sekretaru, koliko će koji član drva uzeti, to radi toga, da bi uprava znala tačno koliko će metara da zaključi kada bude sa liferantom prugovara.

O postignutoj ceni u pogodbi članovi ne biti pre obavesteni nego što se drva prijavite.

Секретар.

Iz Vinkovaca.

Ovih dana na povratku iz Beograda došao je u Vinkovce naš predsednik Savske sekcije drug Graber, kojega smo dočekali sa cijelom upravom pododbora kao i sa članovima zvaničnicima i služiteljima te smo poslje jedan sat održali sastanak, kojemu su prisustvovali svi članovi pododbora osim onih, koji su bili u službi. Drug Graber rastumačio nam je dosadašnji rad Sekcije kao i rad odbora u Beogradu, što smo svi pažljivo saslušali i uvideli, da ima naša Uprava dosta poteskoće u radu.

Ali nam je naglasio, da budemo složni i time ćemo olakšati rad Uprave.

Na koncu smo se zahvalili drugu Graberu na njegovom požrtvovalnom radu kao i svim ostalim, koji rade za dobrobit našega Udruženja.

Vinkovci, 9. jula 1933.

Predsednik Dujo Mateljan, zvan.

Citajmo dobru knjigu.

Na svojoj široj konferenciji odžatoj 7. maja 1933. g. rešila je sekcija Udruženja p. t. t. zvaničnika in služitelja u Novom Sadu, da otvori svoju biblioteku te da svojim članovima pozajmljuje knjige na čitanje. Ova naša biblioteka za sada broji oko 300 komada knjiga a odziv je zadovoljavajući. Usudujemo si zamoliti sve prijatelje i drugove, da se odzovu pa po svojoj mogućnosti pruže izvesnu pomoć našoj biblioteci, da bi se ista što više povećala u broju knjiga. Stavili smo si u zadaću, da na ovaj način uspešno širim prosvetu među nama a to ćemo najbolje uspeti dobrom i uređenom bibliotekom.

Naročito je potrebno, da drugovi sekcije Novi Sad pristupe našem radu i potpopnaš, da ovu ideju možemo potpuno ustvariti. Počnimo svi s poslom i uspet ćemo.

Prilagaćima u naturi ova uprava unapred blagodari.

Novi Sad, 20. 6. 1933.

Sekretar: Rad. Nešković, s. r.

Predsednik: Bešević Peter, s. r.

Naši drugovi slede nas.

Zauzimanjem naših drugova iz Šida, Sremske Mitrovice, Rume, Stare Pazove, Indije i Iloka, osnovan je pododbor Udruženja p. t. t. zvaničnika in služitelja sekcije Novi Sad, dunavske banovine.

Sedište pododbora je u Sremski Mitrovici. Ovaj pododbor broji 30 članova a konstituisao se ovako:

drug Ivan Melički, predsednik,
drug Venčeslav Ivanuš, sekretar,
drug Ivan Devčić, blagajnik.

Članovi odbora su drugovi: Sima Petek, Žika Radovanov i Matija Metcinger.

U nadzorni odbor su ušli drug Djura Brbot i Srečko Peško.

Od srca želimo našim drugovima slogu i napredan rad, jer u tome očitovaće se drugarska solidarnost i vodiće ih do cilja za dobro sviju nas.

Novi Sad, 20. 6. 1933.

Sekretar: Rad. Nešković, s. r.

Predsednik: Bešević Peter, s. r.

13. julija 1920

je bil zažgan

NARODNI DOM

V TRSTU

Društvena poročila.

IZVLEČEK

zapisnika I. članskega sestanka, ki se je vršil dne 17. junija 1933, Pred Prulami št. 1.

Ob pol 20. uri otvoril predsednik Sojer sestanek, pozdravi vse navzoče, na kar sporoči o uspehih intervencij na ministrstvih ob priiliki bivanja v Beogradu, in o sklepih, ki so bili sprejeti na seji centralne uprave v Beogradu.

Med drugim poroča, da je bilo sklenjeno intervenirati pri prometnem ministrstvu glede težkoč, ki jih imamo pri ustanovitvi banovinskih sekcij ozir. pododborov udruženja. Zaprosilo se je g. ministra naj napravi konec šikanam s primernim tolmačenjem zakona, skratka naj izda nalog z ozirom na zakon, da smejo biti zvaničniki in služitelji le v svoji organizaciji, to je v Udruženju p. t. t. zvaničnikov in služiteljev kraljevine Jugoslavije, nikakor pa ne v uradniški organizaciji, ker niso iste uslužbenke vrste.

Zatem sporoči o uspehih nekaterih intervencij, posebno glede napredovanja in novega imenovanja ozir. sprejema novih uslužbencev. Radi upokojencev ozir. njih pokojnine je zvedel, da pri prometnem ministrstvu ni zaprek, ter so že vse prošnje bile oddane na finančno ministrstvo. Slednje pa jih rešuje po budžetski možnosti ozir. v vrstnem redu tako, da bodo tudi ti prišli do svoje pokojnine.

Vsakovrstne ure,
zlatnina, srebrnina in
optični predmeti

po nizkih cenah pri
Jakob Vilhar, urar
Ljubljana, Sv. Petra cesta 36

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato za-
logo dežnikov in spreha-
jalnih palic.

Radi zimske obleke pa je zvedel, da jo bomo letos pravočasno prejeli.

Nato še poroča o situaciji naše centralne uprave v Beogradu.

Ker je predsedniško poročilo izčrpalo, preide na čitanje ponudb glede nabave instrumentov za poštno godbo. Po pregledu teh se sklene soglasno nakup novih instrumentov ali pa starih v izredno dobrem stanju. Nekateri poudarjajo, kako velika pridobitev za naše društvo bo ustanovitev lastne godbe. Sledi še daljši razgovor o godbi in o pripravah za nje ustanovitev, nakar se predsednik ob 22. uri po izčrpnu poročilu zahvali za pozornost ter zaključi članski sestanek.

Izvleček VII. odborove seje, ki se je vršila dne 23. junija 1933, Pred Prulami št. 1.

Ob 19.15 otvori predsednik sejo ter takoj preide na čitanje zapisnika, ki se po prečitanju soglasno sprejme in podpiše.

Nato predsednik na kratko poroča, da smo prejeli od kr. banske uprave pravila za banovinsko sekcijo ugodno rešena ozir. potrjena, torej sedaj obstojamo tudi pravno z vsemi pravicami, ki nam pripadajo po rešenju pravil našega udruženja.

Sledi čitanje dopisov, med katerimi se prečita tudi dopis kr. banske uprave, ki sporoča, da je prošnja za javno tombolo ugodno rešena in sicer še za 10.000 kart. Tozadovno obvestilo se z odobravanjem vzame na znanje.

Po prečitanju dopisov poroča predsednik na kratko o izjavah in zahtevah policijske direkcije, ki zahteva od nas prepise zapisnikov vseh občnih zborov in sej našega društva. Sklene se, da zadevo uredi tajnik.

Tajnik na kratko poroča, da je vložil pravila kakor tudi tozadovno prošnjo za ustanovitev pododbora v Ljubljani.

Ker se k besedi nihče ne javi, zaključi predsednik ob 22. uri sejo.

Tajnik.

Osebne vesti.

Napredovali: Iz II. v I. sk. zvan.: Stanič Ognješlav pri III. t. t. t. sekcijsi, Lajh Franc pri X. t. t. t. sekcijsi, Gabrovšek Franc pri gradski t. t. sekcijsi, Robič Franc pri pošti Jesenice na Gor., Černe Franc pri pošti Kočevje, Grušovnik Friderik pri X. t. t. sekcijsi, Kern Anton, Jerala Ivan in Kožuh Josip pri pošti Ljubljana 1, Kavs Ivan pri X. t. t. t. sekcijsi, Kranjec Avgust pri pošti Žalec, Lavtar Ivan, Sosič Josip in Podgoršek Ivan pri III. t. t. t. sekcijsi, Oman Mihail pri pošti Kranj, Novina Alojzij in Brodar Franc pri pošti Novo mesto, Svenšek Ivan pri X. t. t. sekcijsi, Šetina Anton, Trilar Valentin, Nachtigal Lovrenc in Hribenik Anton pri pošti Ljubljana 2, Arko Ivan pri pošti Šodražica, Verlič Anton in Petan Maks pri pošti Maribor 1, Mevlja Alojzij pri pošti Maribor 2 in Dermaša Alojzij pri direkciji pošte in telegrafa. Iz III. v II. skupino zvaničnikov: Markizetti Ludvik pri pošti Jesenice-Fužine in Lovše Andrej pri pošti Ljubljana 2.

Lepo negovanji
čevlji samo s
**SMOL
PASTO**

Iz II. v I. skupino služiteljev: Fekonja Jakob pri pošti Maribor 1, Petruhar Josip pri pošti Maribor 2, Gregorčič Ignac pri pošti Novo mesto, Ivanc Ivan, Urh Franc, Zoppe Vekoslav, Žandar Valentin in Šarc Simon pri pošti Ljubljana 2, Jakoš Zofija pri pošti Zidanost, Jamšek Peregrin pri pošti Kamnik, Kordiš Ivan pri pošti Vrhnika, Pobežin Jakob pri pošti Rogaška Slatina, Ratajec Maria pri pošti Ljubljana 1, Vidic Andrej pri pošti Jesenice-Fužine in Valenčak Albina pri direkciji pošte in telegrafa.

I menovani: Čuš Jakob, p. t. uradn. VI. skup. pošte Murska Sobota za upravnika VI. skupine v Ptuj, Vutkovič Slavko, p. t. uradn. VII. skupine pošte Slatina Radenci za upravnika v VII. skupini v Mursko Soboto.

Postavljeni: Za dnevničarje so postavljeni, in sicer: Ceglar Stanko pri pošti Sv. Lenart v Slov. goricah, Knez Ivan pri pošti Tržič in Žerjal Alojzij pri pošti Ljubljana 1.

Premesčeni: Salehar Justina, služ. II. skup. iz Škofje Loke na Ljubljana 1, Možetič Pavilna, zvan. III. skup. iz Starega trga pri Rakeku v Cerknico, Florjančič Justina, p. t. uradn. VIII. skup. iz Ptuja v Dobrno, Praznik Marija, p. t. uradn. IX. skup. iz Novega mesta v Ptuj, Krajc Iva, p. t. uradn. VIII. skup. iz Dobrne v Stari trg pri Rakeku, Gumilar Gizela, p. t. man. IX. skup. iz Ročevcev v Dolnjo Lendavo, Novak Angela, p. t. uradn. IX. skup. iz Dolnje Lendave v Ročevcev, Babnik Branimir, pravnik po § 45/1 iz Sušaka v Guštanji, Zupančič Olga, zvan. III. skup. iz Črne pri Prevaljah v Mežico, Pirc Ivan, zvan. I. skup. od gradske t. t. sekcijs v Ljubljani k X. t. t. t. sekcijsi Maribor s službenim mestom v Celju in Juh Avguština, p. t. man. X. skup. iz Ljubljane 1 v Devico Marijo v Polju.

Poroke: Kramarič Mirko, p. t. urad. IX. skup. direkcije pošte in telegrafa s Škof Katarino, Vernik Ana, p. t. uradn. VIII. sk.

Poštarji!

Posestniki, najemniki in ostali, kadar renovirate svoje hiše, stanovanja itd., obrnite se na tvrdko

Franz Drago

trgovina barv, lakov in drugih potrebščin

Ljubljana, Stari trg 11, telefon 2045

Moško blago, damska volna v v najnovejših vzorcih, pralno blago za obleke in perilo.

Največja izbira!

Najugodnejši nakup!

A. Žlender, Ljubljana

Mestni trg 22

pošte in tel. Ljubljana 1 z ing. Lavričem Rud., Korošec Marija, telef. X. skup. v Tržiču s Kromarjem Lovrom, Ocvirk Ivan, zvan. I. skup. v Celju s Kovač Elizabeto, Mak Franc, služitelj II. skup. v Križevcih pri Ljutomeru s Schreiner Terezijo, Kozjek Janez, pog. poštar v Podbrezjah s Fister Marijo in Trupej Marjetą, pog. poštarica v Pesnici z Bračkom Jožefom.

Odpuščen: Igerc Jakob, služitelj pri pošti Sv. Lenart v Slov. goricah.

**Modna manufakturana trgovina
Fabiani & Jurjovec**
LJUBEJANA, Stritarjeva ulica 5.
se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštih nameščencev.
**Cene zmerne! Postrežba točna
in solidna!**

Esperanto in pošta.

Oficijski organ kr. ogrske pošte je ravnokar priobčil objavo o novih uradnih ilustriranih dopisnicah Madžarske. Dopisnice predstavljajo popolnoma nov tip madžarskih izdaj. Tiskane so na bledem maslenobarvnem papirju. Nadisk je bledo-lilast-vijolčastobarven. Nova poštna slikarija kaže orla, stojecga na kameniti tnali z razprostrimi peroti držečega meč med svojimi kremlji. Poleg znamkine slike kaže vinjeta z ogrskim grbom napis »Madžarska kr. pošta — Dopisnica« v madžarskem jeziku. Prevod ni dodan. Na levem delu je slika, katere pomen je tiskan v madjarščini, v francoščini (oficijski jezik splošne poštne unije) in v esperantu za vse ostale narode. Ta serija dopisnic vsebuje 16 kart po 16 filerov (prodajna cena po 17 filerov). — Slike predstavljajo sledeče znamenitosti: 1. Samostan Pannonhalma; 2.

**ŠIRITE »POŠTARJA!«
ŠIRITE »POŠTARJA!«
ŠIRITE »POŠTARJA!«**

Budimpešta, kip sv. Štefana; 3. Razvaline trdnjave Dregely; 4. Panorama ob Donavi z Višegradom; 5. Slavnostni pohod kr. garde; 6. Egger, katedrala; 7. Pecs notranji samostan; 8. Budimpešta; 9. Szeged, del mesta; 10. Lillafüred, kopališka postaja; 11. Samostan Tihany; 12. Budimpešta, Gellertov spomenik; 13. Gödöllő, kraljev grad; 14. Slika stepa; 15. Gödöllő, gimnazija in 16. Panorama Sarospatak.

Dopisnice se morejo uporabljati v prometu z Avstrijo, Čehoslovaško, Rumunijo in Vatikansko državo, dalje z Nemčijo, Poljsko in Italijo; istotako z drugimi državami po nalepljenju tarifne diference.

Pričakuje se več nadalnjih sličnih izdaj. Uporabljoč Esperanto sledi Madžarska zgledu Danciga, Sovjetske Unije in Lichtensteina.

Tuječ Evgen

Ljubljana, Smoletova ulica štev. 3

se priporoča za prodajo elektrotehničnega in tehničnega materiala, žarnic, motorjev, železnih ognja in vroma varnih blagajn i. t. d.

Poštarji!

Vsak dar

**za bedne rudarje
je dobrodošel!**

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Damske torbice, pasove, aktovke domačega izdelka dobite vedno v najnovejših in najboljših oblikah

**le pri
Franc Erjavec**
trgovina usnja
Ljubljana, Stari trg 18

Pol zastonj kupite platno, svilo, sukno itd.

v Trpinovem bazarju
MARIBOR
Vetrinjska ulica 15.

**MEDIĆ-ZANKL
LJUBLJANA**

Lastni domači proizvodi:
laneno olje, firnež, vse vrste lakov, emajino lakaste-oljnate in suhe barve, cinkovo belilo, steklarski kit itd.

